

Storkredsen eller Amtskredsen opstillede Kandidater paa Forhaand har Sikkerhed for at opnaa Sæde paa Rigsdagen, medens andre ikke har nogen som helst Udsigt til at naa dette Maal. Og søger man, som der synes at være stigende Tendens til, at slette de uheldige Konsekvenser af Opstillingskredsens Uligestorhed inden for et Amt ved i Valgagitationen at slette Grænserne mellem Opstillingskredsene eller ved at opstille samme Partis Kandidater i samtlige Stor- eller Amtskredses Opstillingskredse, da bliver Følgen let Konkurrence mellem Kandidaterne af samme Parti mere end en fælles Kamp mod Modstanderne.«

Over for de af Venstre hævdede Synspunkter gjorde *Indenrigsministeren* gældende, at det vil være utænkeligt, at Befolkningen med fuldt Overlæg skulde vende tilbage til et System, der bygger Flertalsmagten op paa et Mindretal i Befolkningen. »Retfærdigheden i Sikringen af en forholdsmæssig Repræsentation for alle politiske Retninger er saa uimodsigelig, at den ikke vil kunne besejres.« Forholdstalsvalgmaaden er kun en Hindring for politisk Stabilitet, »saafremt de politiske Partier i en partidelt Befolkning ikke har den politiske og parlamentariske Modenhed, som er nødvendig«. — »Vejen fremad maa da efter min Mening være at erkende, at Forholdstalsvalgmaaden drager visse Konsekvenser efter sig med Hensyn til Formen for det politiske Samarbejde, saafremt Folkestyret skal kunne udfolde en blot nogenlunde politisk Handlekraft . . . Opgaven, der foreligger efter en Valgdag i et Samfund, hvor Forholdstalsvalgmaaden er gennemført, er at naa frem til en Regeringsdannelse, der sikrer den størst mulige Handlekraft paa Grundlag af de Muligheder, den partisplittede Rigsdag giver.«

Med Hensyn til *Kredsfordeling og Mandatfordeling* oplystes det i Motiverne, at man i 1915 havde anvendt Formlen: Indbyggertal + Vælgertal + 10 Gange Arealet i km² som Norm til Opfyldelse af Grundlovens Bud om, at der ved Kredsinddelingen foruden til Indbyggertal skal tages Hensyn til Vælgertal og Befolkningstæthed, og at denne Fordelingsnorm, som dannede Grundlaget for Valgloven af 1920, ogsaa var benyttet ved Lovforslagets Udarbejdelse. Det blev imidlertid af *Krag* hævdet, at hvis man vilde give Befolkningstætheden samme Vægt, som man tillagde den i 1915, maatte Faktoren 10 i nysnævnte Formel forhøjes, og i en Redegørelse til Udvalget (Bilag 2 til Betænkningen) kom han til det Resultat, at Arealet burde multipliceres med 16,2, og at Mandatfordelingen paa Basis af Forslagets 169 Mandater herefter burde være: Hovedstaden 32 (25 Kredsmandater og 7 Tillægsmandater), Øerne 57 (43 + 14) og Jylland 80 (61 + 19). Som omtalt under 1. øgedes det samlede Mandattal